

Predica de la Zürich

Duminică, 27 august 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 11:6**: „*Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută*”.

Lc. 12:35-44: „*Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă. Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă și se va apropia să le slujească. Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind! Să știți bine că, dacă ar ști stăpânul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa.*”

Și voi, dar, fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. «Doamne», I-a zis Petru, «pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?» Și Domnul a zis: «Cine este ispravnicul credincios și înțelept pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? Ferice de robul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toată avuția sa»”.

Daniel 9:2-3; 21-23: „*în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă...pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede, în zbor iute, omul Gavril pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară. El m-a învățat, a*

stat de vorbă cu mine și mi-a zis: «Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!»»

Îi aducem mulțumire Domnului pentru harul Său și credințioșia Lui. Ne bucurăm de fiecare dată când se adună frații și surorile care au primit Cuvântul Domnului și îl cred din toată inima.

Da, pentru totdeauna, Edmonton, Canada, are o însemnătate deosebită pentru mine. Ambii frați au accentuat-o, fie din Mat. 24, fie din Lc. 12. Viu este Domnul și Biblia este deschisă înaintea mea: duminică 19 septembrie 1976, între orele 6-7 dimineața, soarele răsărise și își răspândea lumina în camera în care mă aflam. Tocmai mă întinsesem să iau Biblia în mână, și așa cum auziți acum vocea mea au răsunat cuvintele: „robul Meu, Eu te-am rânduit conform Mat. 24:45-47 ca să împarți hrana la timpul potrivit”. Pentru mine, ziua aceea a intrat în istoria mântuirii. Mă uit urmă la toți acești ani în care Domnul a binecuvântat, a deschis uși, a deschis inimi pentru ca înaintea revenirii lui Isus Hristos ultimul mesaj să ajungă până la marginile pământului.

Ceea ce am citit în Evrei 11 este adevărat. Am citit mai ales vers. 6: *„Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu!”*. În vers. 1 este scris: *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd („Și credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada despre lucrurile care nu se văd” – lb. engl.)”*.

Ceea ce a făgăduit Dumnezeu este un absolut în sine. Este în legătură cu fiecare făgăduință pe care El a dat-o; nu poate fi o dată așa și o dată, altfel. Poate fi doar așa cum a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Credința noastră este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acest lucru trebuie să-l repetăm. Noi nu ne batem joc de Cuvântul lui Dumnezeu ca să dăm mai departe răstălmăciri de-ale noastre, ci noi vestim Cuvântul lui Dumnezeu ca să fim introduși în tot Adevărul. Dacă ne uităm în jurul nostru observăm că toți au Biblia,

toți se referă la Dumnezeu. În mod deosebit în țara noastră se referă la Reforma care a avut loc acum cinci sute de ani. Dar cine s-a întors înapoi la început? Cine s-a întors însă la temelia apostolilor? Cine a înțeles ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp? Cine crede cum zice Scriptura, că înaintea revenirii lui Isus Hristos totul trebuie să fie adus înapoi în starea originală așa cum a fost în Biserica de la început? Totul trebuie să fie restituit.

În 1 Petru 2:5 este scris că noi suntem zidiți ca niște pietre vii în clădirea lui Dumnezeu. Așa este scris și așa rămâne până în ziua de astăzi. Citim în 1 Pet. 2:6: „*Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine»*”. Cine își pune încrederea în El niciodată nu va fi dat de rușine; nici tu, nici eu. Noi putem fi dați de rușine când ne uităm la noi și la faptele noastre. Dar cine își pune încrederea în El și crede ceea ce a făgăduit El, acela niciodată nu va fi dat de rușine și poate vedea ceea ce el a crezut.

Citim vers. 8: „*Și «o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere»...*”. Pentru unii este o piatră de poticnire, pentru alții este Stânca mântuirii. Apoi este scris: „*Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți*”. Sunt hotărâți pentru aceasta. Adevărații credincioși, ca pietre vii, sunt rânduți să fie zidiți pe temelia sfântă a credinței, pe El, Piatra din capul unghiului. Toți care rămân în necredință și neascultare sunt hotărâți să se poticnească. Dar noi nu ne poticnim, ci suntem mulțumitori din inimă pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre.

În 2 Tim. 2:19 omul lui Dumnezeu a arătat ce este Biserica nou testamentară: „*Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: «Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui»; și: «Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!»*”. Domnul îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Domnul nostru a spus: „*Eu Îmi voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*” (Mat. 16:18). Biserica este un stâlp de susținere. Pentru ce este pus un stâlp? Ca să poți zidi pe acel stâlp. Biserica este stâlpul și temelia Adevărului. Biserica Lui nu este o clădire a minciunii unde oamenii

vin și își dau explicațiile și tălmăcirile lor. Așa cum este Piatra din capul unghiului, la fel Biserica este alcătuită din pietre vii care sunt introduse în această clădire dumnezeiască. Noi toți suntem născuți din Dumnezeu așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost zămislit prin Duhul Sfânt. Așa cum este scris: *„Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”* (Lc. 1:35). Tot așa Duhul Sfânt S-a coborât în ziua Cincizecimii, în ziua înființării Bisericii nou testamentare. Pentru că așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost zămislit prin Duhul tot așa toți fiii și fiicele lui Dumnezeu să fie zămisliți prin Duhul și să fie născuți din nou la o nădejde vie. Puterea învierii Domnului nostru a fost dovedită și, prin har, ea va fi descoperită în noi și prin noi.

În acest context există locurile puternice din 2 Cor. 1. Vă rog frumos primiți aceste cuvinte, acceptați-le, este Cuvântul lui Dumnezeu care ne este adresat nouă acum. Pentru noi fiecare Cuvânt este o hrană duhovnicească și ne întărește în credință.

Citim în 2 Cor. 1:21-22: *„Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului”*. Nu doar că purtăm pecetea lui Dumnezeu, ci noi am fost introduși/zidiți în această clădire. Așa cum este scris aici: *„El ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului”*.

Scumpi frați și surori, următoarele lucruri îmi sunt clare: toți avem o dorință după lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Noi toți suntem mulțumitori pentru ceea ce a făcut deja Dumnezeu în viețile noastre. Dar vă rog frumos să mă credeți: toți cei care cred acum fângăduința pe care Dumnezeu a dat-o pentru această perioadă de timp aceia vor avea parte de răpire. Dumnezeu nu dă speranțe pe care să nu le împlinească. Ci acela care crede așa cum zice Scriptura acela va vedea împlinirea celor spuse în Scriptură și personal o va și trăi. Însuși Dumnezeu Își va aduce lucrarea la încheiere. Cât de des s-o mai spunem în acest loc? Dar mai întâi mesajul trebuie să răsune pe întregul pământ pentru că așa este scris în Mat. 24:14, că această

Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu, întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, trebuie să fie vestit înaintea revenirii lui Isus Hristos, iar acest lucru se petrece în timpul nostru. Deja în timpul vieții lui, Pavel a putut spune că mesajul și Cuvântul a străpuns până la marginile pământului. Astăzi am mai citit-o, dar în timpul nostru noi trăim că marginile pământului sunt ajunse cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, cu adevărata Evanghelie, cu Evanghelia veșnic valabilă. Căci așa este scris în Apoc. 14:6: *„un înger zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”*. Nu o Evanghelie proprie!

Acest lucru nu-l spun pentru ca să exprim o mustrare. Dar în diferite țări avem evangheliști. Iar unul dintre acești evangheliști scrie despre sine, sub un titlu cu litere mari, că a condus la Hristos 74 milioane de oameni. Dar cum? Dacă mergem în Africa, acolo se adună 22 de mii sau câteodată 100 de mii. Dar sunt acești oameni conduși la Hristos? Cei mai mulți ridică mâna, dar apoi merg mai departe pe căile lor proprii. Acum nu mustru și nici nu critic, dar niciunul dintre acești mari evangheliști nu vorbesc despre căderea în păcat, despre necesitatea răscumpărării, nimeni nu vorbește despre botez, niciunul nu vorbește despre adevărurile biblice și trăirile mântuitoare pe care omul trebuie să le aibă, să se decidă pentru Hristos. Apoi vine echipa carismatică cu darurile ei și joacă un teatru în fața lor.

Care a fost prima predică? *„Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”*, ca o confirmare că noi am acceptat răscumpărarea și iertarea prin har. Nu ceva pe jumătate, ci un întreg, o Evanghelie deplină trebuie să fie vestită tuturor popoarelor și limbilor. De aceea suntem mulțumitori că Dumnezeu a călăuzit astfel.

Începând din zilele Reformei au avut loc treziri după treziri și în fiecare trezire s-a mers din ce în ce mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu, o călăuzire mai adâncă în planul de mântuire al Dumnezeului nostru. După aceea a urmat mișcarea pentecostală. Apoi, așa cum am citit, în acest an biserica romano-catolică sărbătorește începutul trezirii lor pentecostale. În anul 1967 a avut loc străpungerea

mișcării carismatice în biserica romano-catolică. Deja în anul 1964 când predicam în Roma. Împreună cu John McTurner, care era căsătorit cu o italiancă, am mers în Vatican. El s-a dus în stânga, eu m-am dus în dreapta. El a fost un observator la Sinodul din Roma. David du Plessis care era un pentecostal renumit pe plan internațional avea doar o dorință în inima lui. Noi am fost cazați în același apartament și am servit micul dejun împreună. El mi-a spus: „Dorința mea este ca biserica romano-catolică să accepte botezul cu Duhul Sfânt”. Apoi a sosit a doua zi când el a putut spune: „Eu m-am rugat pentru cardinalul Augustin Bea. Mi-am pus mâinile peste el pentru ca să primească botezul cu Duhul Sfânt”. Aceasta a fost în anul 1964 în Vatican, Roma. Începând din anul 1967 în biserica romano-catolică există mișcarea carismatică. Iar acum se publică: „Cincizeci de ani”, iar un alt mare titlu: „Cinci sute de ani de la Reformă”.

Scumpi frați și surori, noi luăm la cunoștință tot ce se întâmplă în stânga și-n dreapta, dar pe noi ne interesează un singur lucru: nu ce se întâmplă într-o biserică sau ceea ce face un carismatic, ci ceea ce face Dumnezeu în Biserica Lui, conform Cuvântului Său, adică chemarea afară și pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Și acest lucru l-am auzit deja, că avem o țintă. Pavel scrie că noi toți care suntem conștienți de țintă ne-am îndreptat privirile noastre spre Domnul. Îi mulțumim lui Dumnezeu. Avem o țintă, avem în noi nădejdea și credința adevărată că Domnul nostru Se va reîntoarce și ne va lua la El pe atât de sigur cum ne-a făgăduit-o El în Cuvântul Său.

În acest context permiteți-mi s-o spun clar și deslușit că toți frații care se referă la fratele Branham, dar cu ceea ce spun mai târziu ei nu se întorc la Biblie, ci își practică mai departe răstălmăcirile lor. Lor le spunem acum: numai Dumnezeu poartă responsabilitatea pentru ceea ce a spus în Cuvântul Său. Le spunem mai ales acelor care se folosesc de diferite afirmații ale fratelui Branham. Scumpul nostru frate Miskys a citit din prorocul Daniel. Fratele Branham a vorbit de fiecare dată de șapte ani, apoi a vorbit de trei ani și jumătate. Iar acum unii frați iau această afirmație și spun că ceea ce a vorbit el despre cei șapte ani a avut loc înaintea deschiderii peceților și ceea ce a vorbit de

cei trei ani și jumătate a fost după deschiderea pecetilor. Ei nu înțeleg că o dată fratele Branham a vorbit despre întreaga perioadă de timp și apoi a vorbit despre cei trei ani și jumătate care sunt hotărâți pentru Israel și în cei trei ani și jumătate cei doi martori vor apărea în Ierusalim.

Scumpi frați și surori, eu nu mai suport când unii frați iau Cuvântul și-l răstălmăcesc; nu suport când unii frați iau afirmațiile fratelui Branham, le răstălmăcesc și astfel dau mai departe neînțelegeri – eu nu suport așa ceva. Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său, și chiar dacă el nu s-a exprimat de fiecare dată clar și deslușit, eu știu cu precizie ceea ce a vrut el să exprime și în ce loc aparține ceea ce a spus el. Pe lângă aceasta mai este Cuvântul pe care l-am citit din cele două versete biblice: să împarți Cuvântul corect și să așezi Cuvântul potrivit la locul potrivit.

Fratele Branham a spus de cinci ori: n-aveți voie să smulgeți Cuvântul din context, n-aveți voie să-l puneți într-un loc nepotrivit. El a exprimat o avertizare. Acum mă repet: eu nu pot suporta când frații folosesc afirmațiile fratelui Branham ca să producă neclaritate. Eu trebuie să iau afirmațiile și să le încadrez biblic acolo unde aparțin. Dumnezeu dăruiește har ca toți care sunt corecți și sinceri în inima lor să înțeleagă totul corect, chiar și Apoc. 10:7. Pentru că fratele Branham a fost ultimul mesager al Bisericii, el s-a referit la aceasta. Dar de peste șaptezeci de ori el a vorbit despre „tainele”. Dar în Apoc. 10:7 este scris doar despre o singură taină, adică taina lui Dumnezeu; Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Dumnezeu descoperit în trup.

Atunci iudeii nu L-au recunoscut, dar ei Îl vor recunoaște după aceea și atunci se va împlini Cuvântul din Zah. 12:10: „*Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge...*”.

Propovăduirea Cuvântului descoperit trebuie să fie în conformitate cu Biblia, conform planului de mântuire al lui Dumnezeu. Cu adevărat suntem mulțumitori pentru aceasta: că Dumnezeu ne-a deschis mintea pentru Scripturi. Prin slujba fratelui Branham au fost descoperite toate tainele, începând din Grădina Eden,

de la primul capitol până la ultimul capitol. De aceea fratele Branham a folosit textul din Ap. 10 la plural. Dar eu las Cuvântul lui Dumnezeu la singular așa cum a fost scris, în contextul în care a fost scris. Dumnezeu a pus în noi respectul față de fiecare Cuvânt al Său. Și cine respectă Cuvântul aceluia îi va fi descoperit prin har.

Un lucru mi-a devenit mare. În Is. 55 avem un Cuvânt puternic și vă rog să fiți atenți la ceea ce este scris aici. Citim din Is. 55:10-11: *„Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă”*.

Așadar ploaia și zăpada vin la timpul potrivit pentru ca ogorul să fie pregătit, apoi arat și după aceea să fie semănat. În natură toate fac ceea ce a hotărât Dumnezeu să facă. Apoi vine comparația cu starea spirituală, cu domeniul duhovnicesc. Prorocul trece de la partea firească la partea duhovnicească, iar în vers. 11 scrie: *„tot așa...”*. După cum se întâmplă cu ploaia și cu zăpada care udă pământul și-l fac să rodească, *„tot așa se întâmplă cu Cuvântul Meu, care iese din gura Mea”*. Nu ce zice un predicator sau ce vorbește cineva despre Cuvântul lui Dumnezeu! Ci *„așa se întâmplă cu Cuvântul Meu, care iese din gura Mea”*. Despre aceasta este vorba acum. Nu răstălmăciri! Ci Cuvântul original. *„tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod...”*. Nu se întoarce la predicator sau la proroc, ci la Dumnezeu. Cuvântul a ieșit de la Dumnezeu și își atinge scopul în aceia care îl cred până când vom vedea ceea ce am crezut. Citim vers. 11 de la început: *„tot așa se întâmplă cu Cuvântul Meu”*. Cuvântul este sămânța. *„tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea”*. Atunci se va întoarce înapoi la Mine când a împlinit voia Mea, când a făcut voia Mea. Spuneți un „Amin”. „Când va împlini planurile Mele”.

Astfel de exprimări din Cuvântul lui Dumnezeu nu pot trece doar așa fără să lase un ecou în noi. Prin har noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi știm că Cuvântul pentru timpul nostru care a ieșit din gura Lui își va atinge scopul pentru care a fost trimis și

va aduce rod de sută la sută. Pe cât de adevărat a fost spus: „Acest mesaj care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, pe atât de adevărat va împlini Dumnezeu ceea ce a făgăduit pentru această perioadă de timp, în toți aceia care cred din inimă. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și l-a trimis pe prorocul Său cu ultimul mesaj pentru ca noi să fim aduși înapoi la Cuvântul original, înapoi la temelia originală. Cu adevărat, pe întregul pământ trebuie să fie vestit că noi trăim acum în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Eu cred că încet, încet o văd și toți aceia care au alergat pe căile lor proprii.

În fiecare zi se întâmplă catastrofe undeva pe suprafața pământului. Așa cum a prezis prorocul Isaia, pământul se va legăna încoace și încolo. Totul se împlinește în fața ochilor noștri. Domnul nostru a spus-o de trei ori: când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie.

Apoi în 2 Pet. 2 avem scrise cuvinte ce ne sunt adresate în mod direct, astăzi, aici. În 2 Pet. 3 ne este dat îndemnul să așteptăm revenirea Domnului. În 2 Pet. 3:14 este scris: „*De aceea, preaiubiților; fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”. Aici avem un „de aceea”. Înainte bărbatul lui Dumnezeu a scris că făgăduința lui Dumnezeu se va împlini. Citim din 2 Pet. 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”. Apoi el imediat vine la ultima temă, în vers. 10: „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*”. Aici în Noul Testament avem anunțul care vorbește despre ziua Domnului, care va veni și va arde ca un cuptor. Apoi, înainte ca ziua Domnului să vină, avem făgăduința că Dumnezeu avea să trimită un proroc, pe care l-a și trimis pentru ca totul să fie adus în starea reșezată. Ce a putut face Dumnezeu mai mult? Acum El așteaptă ca ultimul să fie chemat și să intre pentru ca să-Și aducă la încheiere lucrarea Lui de răscumpărare.

Dar apoi Petru ne vorbește tuturor personal. El nu vorbește la general, că va veni ziua Domnului, ci el ni se adresează nouă personal; vers. 14: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”*.

Și acest lucru aparține de mesajul pe care îl vestim, adică noi să dăm mai departe întregul plan de mântuire al Dumnezeuului nostru și să vestim ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi prin har. Apoi mergem la 1 Petru 1:3 unde bărbatul lui Dumnezeu face un cuprins al lucrării de răscumpărare cu cei răscumpeați: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie”*.

Dragi frați și surori, punem mâna pe inimă. Puteți voi crede din inimă că Dumnezeu ne-a iertat toată vina celor care Îl credem, și că El a semănat în noi Cuvântul ca sãmânță și că noi, pe baza acestei semințe a lui Dumnezeu peste care a venit Duhul Sfânt, suntem născuți din nou la o nădejde vie? Dragi frați și surori, noi am părăsit calea largă care duce în nenorocire, am pășit pe calea strâmtă care duce la viață. Noi ne-am dedicat viața lui Dumnezeu în mod conștient, L-am rugat să ne ierte și El ne-a iertat. Noi credem din toată inima că nașterea din nou a avut loc. Chiar dacă noi mai suntem în acest trup de carne și, văzut firește, trebuie să ne facem datoria, mergem la serviciu, avem grijă de familiile noastre și rămânem echilibrați în toate domeniile. Dar fiți odată sinceri. Noi purtăm în inima noastră viața nouă, divină. Noi suntem într-o relație cu Dumnezeu și avem siguranța în credință că El a iertat vina noastră, că Dumnezeu a fost în Hristos și că noi am trăit iertarea și împăcarea, prin har.

Scumpi frați și surori, aceasta a fost însărcinarea din Lc. 24:47, ca să propovăduim tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor. Noi nu predicăm un mesaj al timpului de sfârșit pe lângă Dumnezeu, ci mântuirea deplină care ne-a fost dăruită. Indiferent ce este inclus în vestire, lucrul principal este: *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine”*. Lucrul principal este: noi am fost pierduți și suntem salvați. Lucrul principal este: „eu am fost

răstignit împreună cu Hristos și acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine”. Așa că noi toți să așteptăm mai mult ce va face Dumnezeu și o poate face. Pentru că așa este scris despre Duhul Sfânt. Atunci când Duhul Sfânt va veni asupra noastră, atunci vor țâșni din noi râuri de apă vie. Acest lucru l-a spus deja Domnul nostru femeii de la fântână: „oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică” (Ioan 4:14). Din noi va țâșni un izvor care își are obârșia în Dumnezeu, legați cu Dumnezeu prin Duh și Adevăr pe baza răscumpărării isprăvite pe crucea Golgotei.

Am voie să vă întreb ceva? Câți dintre voi, care sunteți astăzi aici sau oriunde v-ați afla, puteți crede că Dumnezeu a fost în Hristos și că pe crucea Golgotei răscumpărarea noastră a fost isprăvită? Spuneți un „Amin”. Amin. Câți dintre voi ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, în viețile voastre, ca sămânță divină? Spuneți un „Amin”. Și această sămânță divină Dumnezeu o aduce la viață în viețile noastre. În prorocul Isaia am citit că zăpada și ploaia sunt trimise ca să facă pământul roditor, dar apoi vine Sămânța care este semănată. Ploaia și-a împlinit scopul și Îi suntem mulțumitori pentru ploaie. Ce este scris în Zah. 10? „*Rugați-L pe Domnul să trimită ploaia târzie în timpul ploii târzii*”. Dumnezeu va dăruia har în toate și nicio singură făgăduință nu va rămâne neîmplinită. Dar în noi trebuie să fie dorința și să spunem: „Doamne, încă o dată! Încă o dată, Doamne! Cutremură cerul și pământul, confirmă-Ți Cuvântul în viețile noastre”. Câți pot crede că, pe cât de sigur Isus Hristos a înviat dintre cei morți prin puterea Duhului Sfânt, pe atât de sigur, noi, ca gloata răscumpărată prin Sânge, am primit Sămânța Cuvântului și Duhul Sfânt a adus la viață în noi această Sămânță divină, iar noi am fost născuți la o nădejde vie? Atunci spuneți un „Amin”. Amin. Acesta-i Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în care noi avem ancora credinței și siguranța absolută. Nu permiteți să se nască vreo îndoială în voi cu privire la ceea ce a făcut sau a spus Dumnezeu! Atunci când Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*”, atunci s-a isprăvit. Fratele Branham spunea: „Noi ne vom arăta înaintea Domnului ca niște oameni neprihăniți, ca și cum n-am fi păcătuit niciodată”.

Putem continua cu 1 Pet. 1:4: „și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi”. Spuneți un „Amin” la acest Cuvânt. Avem o moștenire nestrăcioasă care ne așteaptă în cer. Îi aducem mulțumire Dumnezeului nostru. O mai citim o dată: „ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi” (vers. 3-4). Pentru tine și pentru mine, pentru noi care credem din toată inima.

Continuăm cu vers. 5: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu”. Nu puterea proprie, nu dorința proprie, nu voința proprie! Noi deseori am căzut pe nas cu ea. Dar așa cum este scris aici: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”. Dați-vă odată seama, închipuiți-vă, acum două mii de ani acest bărbat al lui Dumnezeu scrie aceste cuvinte care ne sunt adresate în acest timp: „gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”. Acum spun un „Amin” și un „Aleluia!”. Cât de minunat este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu! Acest Cuvânt a fost scris la început pentru ca noi, la sfârșit, acum, în vremurile de apoi, să-l citim și să ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu, conform întregului plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Apoi, desigur este scris un verset în care sunt amintite ambele lucruri despre bucuria și ocara pe care o purtăm. Referindu-ne la vers. 5, citim în vers. 6: „În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări”. În partea a doua este scris: „sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări”. Dacă trebuie să fie așa, treceți prin felurite încercări.

Pe de o parte, este o mare bucurie fiindcă noi credem că revenirea lui Isus Hristos va avea loc, noi credem că aleșii lui Dumnezeu aud acum glasul lui Dumnezeu, acceptă, primesc și cred ultimul mesaj și ne bucurăm mult. Da, dar apoi vine partea a doua: „sunteți întristați pentru puțină vreme”. Dacă trebuie să fie așa, să trecem prin felurite încercări. Ambele: pe de o parte, bucuria, veselia, Domnul nostru vine! Maranata! Vino în curând, Doamne Isuse. Duhul

și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude, să zică: «Vino!». Iar pe de altă parte, noi toți trecem prin întristări, prin felurite încercări, prin batjocură, prin ocară, ca niciodată înainte. Cu adevărat suntem mulțumitori. Bucurați-vă, bucurați-vă că Domnul nostru va reveni și că noi vom fi la El pentru totdeauna.

Această bucurie acoperă toată întristarea, toată batjocura, toată ocară, încercările și batjocurile pe care trebuie să le suportăm. Dacă am alerga cu masa largă a oamenilor n-am avea parte de acestea. N-avem nevoie de ocară, încercări și suferințe, dar așa a spus Domnul nostru că trebuie să fie: „*Dacă m-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi*” (Ioan 15:20). Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu, și cine nu este din Dumnezeu nu le va asculta. Totul se împlinesște în timpul nostru. În toată durerea și în tot ceea ce trebuie să suportăm să ne bucurăm, să-I mulțumim Domnului nostru pentru marele privilegiu că în mijlocul a tot ceea ce se petrece în creștinătate sau în religii, noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, am primit orientarea în Cuvânt și că Dumnezeu ne-a dăruit har să înțelegem totul corect, să încadrăm totul corect și să dăm mai departe hrana spirituală. Pentru că omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Noi am citit în prorocul Isaia că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului care iese din gura Lui. Noi n-am auzit Cuvântul doar din gura lui Petru sau a lui Pavel; ei au fost bărbați ai lui Dumnezeu, proroci și apostoli care stăteau sub influența și inspirația Duhului Sfânt. Dumnezeu vorbea prin ei și au vestit ceea ce era hotărât în planul de mântuire al lui Dumnezeu, iar noi putem accepta și crede din inimă. Am putea citi mai departe din 1 Petru.

Permiteți-mi să citesc din 1 Pet. 1:10: „*Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare*”. Prorocii au prorocit despre ceea ce se va întâmpla, au cercetat când se va întâmpla. Apoi vers. 11-12: „*Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei*

aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”.

Dumnezeu a anunțat totul dinainte prin proroci. Apoi totul a fost prezentat în împlinire începând cu primul capitol, primul verset din Noul Testament. Noi care trăim acum la sfârșitul timpului de har, am primit cu adevărat har înaintea lui Dumnezeu să putem crede ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul care a ieșit din gura Lui. Din gura Lui a ieșit și Cuvântul: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*” (Mal. 4:5). Din gura lui Dumnezeu au ieșit toate cuvintele pe care le-au scris prorocii pe pergamente, cuvinte pe care ei le-au dat mai departe prin Duhul lui Dumnezeu, sub influența și inspirația Duhului. Apoi au fost confirmate de apostoli în Noul Testament. Același lucru se petrece și astăzi. Ceea ce noi am vestit nu este nimic nou, ci este Cuvântul scump și prețios, Evanghelia veșnic valabilă a lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil. Acest Cuvânt este pus în noi ca o sămânță divină. Domnul și Răscumpărătorul nostru este Întâiul născut între mulți frați. Noi am primit dreptul de întâi născut și suntem primul rod, prin har. Iar atunci când Domnul va reveni noi vom avea parte de răpire. El va isprăvi lucrarea Sa de răscumpărare în noi toți, prin har. Așa cum am citit, pe cât de sigur Cuvântul Lui este infailibil, pe atât de sigur El va desăvârși Biserica Lui, care este spălată în sângele Mielului, spălată în baia de apă a Cuvântului, sfințită în Adevăr și în final va fi pecetluită cu Duhul Sfânt. El va desăvârși lucrarea Lui cu Biserica Mireasă pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Vă rog frumos gândiți-vă la acest Cuvânt și citiți-l încă o dată cu exactitate, prin puterea lui Dumnezeu. Nu prin puterea proprie, nu prin voința proprie, ci prin puterea lui Dumnezeu. Noi care credem suntem păziți și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Lui, Singurului Dumnezeu, care ni S-a descoperit în Isus Hristos, Îi aducem cinste, mărire și laudă în vecii vecilor. Pentru că El este Acela care va împlini pe pământ Cuvântul pe care l-a exprimat și Își va isprăvi lucrarea Lui în toți care Îl credem.

Așa cum am citit în Evrei 11, fără credință este imposibil să-I plăci lui Dumnezeu. Credința este o încredere neclintită în ceea ce a făgăduit Dumnezeu, ceea ce ochii noștri încă n-au văzut. Credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. De aceea credința noastră este o credință vie, este într-o legătură cu Dumnezeul Cel viu, prin Duh și Cuvânt. Lăudat și cinstit să fie Domnul și Răscumpărătorul nostru, acum și în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm în picioare și împreună Îi mulțumim Domnului. Suntem mulțumitori. Noi ne gândim la toți aceia care nu se pot afla în acest loc. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți, și pe toți aceia care ne-au urmărit astăzi. Fie ca cuvintele care au fost spuse să fie o întărire pentru toți, ca să credem așa cum zice Scriptura, să trăim totul cum zice Scriptura și cum a fost făgăduit. Prin har, noi să experimentăm cu Dumnezeu toate aceste trăiri mântuitoare: credință, pocăință, botez, botez cu Duhul Sfânt, și până la desăvârșire și la ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu pe care El o va aduce la încheiere în Biserica Mireasă, pe pământ. Credem fiecare Cuvânt, credem așa cum zice Scriptura.

În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, căutăm și găsim legătura cu Dumnezeu, rugăciunea mea este: chiar dacă Cuvântul a fost vestit și adus în slăbiciune, acest Cuvânt să fie descoperit ca o putere a lui Dumnezeu în toți aceia care îl pot crede din inimă. Fie ca toate versetele biblice pe care le-am citit să ne miște pe noi personal, ca noi să ne regăsim între aceia care și-au pus nădejdea vie în Domnul. Prin puterea Lui, ei rămân ocrotiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi nu ne încredem în forța proprie, nici în știința, înțelepciunea noastră, nu! Ci noi ne încredem în Domnul Dumnezeu și știm că cine își pune încrederea în El acela nu va fi dat de rușine, nici astăzi și niciodată nu va fi dat de rușine.

Scumpi frați și surori, primiți Cuvântul lui Dumnezeu în inimile voastre, credeți-l, așa cum zice Scriptura. Primiți iertarea voastră prin Sângele Mielului. Fie ca împăcarea cu Dumnezeu și unii cu alții să devină o realitate. Fie ca pacea lui Dumnezeu care este mai

presus de orice pricepere să ne păzească și călăuzească inimile și gândurile noastre în Isus Hristos, Domnul nostru. Fie ca Cuvântul descoperit să ne vorbească nouă tuturor și să se întoarcă cu rod la Domnul care a dat făgăduința: că ne va lua ca să ne ducă la El. Cuvântul să-și atingă scopul pentru care a fost trimis. Acest Cuvânt să se întoarcă la El împreună cu noi. Cu noi se va întâmpla tot ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Vă rog să vă gândiți și la versetele din Is. 55. Așa cum văzut firește ploaia și zăpada vin ca să ude ogorul și să-l facă roditor, tot așa Dumnezeu trimite ploaia timpurie și târzie și dorește să facă o învioreare prin Duhul lui Dumnezeu și inimile noastre sunt pregătite să primească sămânța Cuvântului. Pentru că așa este scris în Mat. 13, Domnul, ca Fiu al omului, a semănat sămânța, iar sămânța care a răsărit sunt copiii Împărăției lui Dumnezeu. Dușmanul și-a semănat și el sămânța lui care sunt copiii Diavolului.

Dar scumpi frați și surori, pe cât de sigur prin vestirea Cuvântului a semănat El sămânța curată a Cuvântului în inimile noastre, pe atât de sigur Duhul Sfânt aduce această sămânță divină din noi la o viață nouă, iar noi suntem născuți din nou. Credeți-o! Credeți-o, credeți-o din toată inima. Nu prin putere proprie, ci prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre morți, așa cum este scris.

În timp ce ne mai ținem capetele plecate înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune, să devenim mulțumitori, să fim mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre. În timp ce suntem cu capetele plecate doresc să întreb: cine dorește să fie amintit în această rugăciune vă rog ridicăți scurt mâna. Sunt multe mâini ridicate. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, acum vin și spun că Cuvântul Tău din prorocul Isaia astăzi devine realitate: că nu se întoarce gol. Nu se întoarce gol înapoi la Tine, Tu care l-ai exprimat și trimis, ci și-a atins scopul pentru care a fost trimis, în noi, tineri, bătrâni, mici și mari. Iubite Domn, eu cred că s-a întâmplat acum, pentru că Tu stai de partea Cuvântului Tău și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin».

Iubite Domn, zidește-Ți Biserica Ta, desăvârșește-Ți Biserica Ta și pecetluiește-Ți Cuvântul Tău în noi toți. Îți mulțumim și pentru ceea ce a fost citit din prorocul Daniel: „*Fii atent exact la Cuvânt pentru ca să înțelegi exact descoperirea*”.

Iubite Domn, așa s-a petrecut și s-a spus atunci și același lucru este valabil până astăzi. Numai cine dă atenție Cuvântului cu exactitate acela va înțelege cum trebuie descoperirea. Lăudat și cinstit să fie minunatul Tău Nume. Mă rog pentru toți aceia care se află astăzi în acest loc, ca Cuvântul Tău să-și atingă scopul, să împlinească planurile Tale în gloata răscumpărată prin Sânge. Doamne, împreună Îți mulțumim că Tu Ți-ai împlinit făgăduința și ai trimis un proroc care ne-a adus înapoi la Tine, Dumnezeule, la Cuvântul Tău, înapoi la început, la obârșia tuturor lucrurilor. Dumnezeule, Tu ești încă Același ieri, azi și în veci. Acum noi Te rugăm pentru toți aceia care sunt în legătură directă din toate popoarele și din toate limbile. Caută Tu o, Doamne, poporul Tău, caută Tu gloata răscumpărată prin Sânge, prin har, vizitează-i printr-o lucrare supranaturală. Fie ca un vâjâit să se coboare din cer, fie ca Duhul Sfânt să ne umple pe noi toți, să cutremure inimile noastre și locul în care ne aflăm. Noi Îți mulțumim că Tu ne-ai vorbit și ne-ai binecuvântat, că i-ai salvat pe cei pierduți, pe cei legați i-ai dezlegat, pe cei bolnavi i-ai vindecat. În rănilile Tale suntem vindecați. Lăudat și cinstit să fii Tu, o, Doamne. Împreună Îți mulțumim frumos pentru scumpul Tău Sânge vărsat, Sângele noului legământ. Îți mulțumim pentru Cuvântul veșnic valabil, descoperit al lui Dumnezeu, Îți mulțumim că noi am primit ca sămânță fiecare Cuvânt în inima noastră. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge din toate popoarele, limbile și națiunile. Ție, Singurului Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima pentru ceea ce faci Tu în prezent în aceia care Te cred. Fără credință este imposibil să-I fii plăcut lui Dumnezeu. Dar prin credință, plăcerea lui Dumnezeu se odihnește asupra noastră, noi care credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Credința pe care Domnul ne-a dăruit-o este un absolut, o puternică încredințare în lucrurile pe care Dumnezeu le-a spus. Ceea ce Dumnezeu a spus se va întâmpla – este un AȘA VORBEȘTE

DOMNUL. Ție, adevăratului, Dumnezeului Celui viu Îți mulțumim că noi trăim în această perioadă de timp și ne-ai încredințat ceea ce Tu ai făgăduit și suntem pregătiți pentru revenirea Ta. Ție, Domnului și Răscumpărătorului nostru Îți aducem slavă și laudă în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Lăudat să fie Numele Domnului. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Amin.